

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR, O PROVOCARE PENTRU DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI

Profesor, Năstase Petronela
Grădinița cu Program Normal „Floare de Colț” Câmpulung Moldovenesc

Adevărul, binele, frumosul ar fi țintele permanente care călăuzesc ostenele spiritului, în nenumăratele lui încercări și în nesfârșitele lui aventuri.

Rolul reglator al sentimentului frumuseții în munca pe care noi o îndeplinim face ca aceasta să nu fie o povară, o osteneală atunci când este executată cu preocuparea de a o face cu frumusețe și de a dezvolta până la rezultate care au încheierea și armonia lucrurilor.

Sentimentul frumosului apare, într-o formă elementară, foarte de timpuriu la copil, odată cu perceperea frumosului sub diferite aspecte ale realității obiective.

Din varietatea fenomenelor și obiectelor care-l înconjoară, copilul este impresionat în mod pozitiv de acelea care au o formă de exprimare artistică. Copilul preșcolar reacționează față de ceea ce este frumos datorită armonizării culorilor, a formelor, a proporțiilor, datorită ritmicității și simetriei. Criteriul de apreciere a frumosului, deși nemotivat, mai ales la preșcolarii mici, prezintă o importanță mare la formarea sentimentelor estetice ale copiilor și stimulează dezvoltarea creativității.

La vârsta preșcolară, afectivitatea copilului se caracterizează printr-o bogăție de emoții pozitive, dar și printr-un conținut sărac al sentimentelor estetice. Explicația constă în faptul că la această vârstă copiii nu știu să înțeleagă decât în mod subiectiv frumosul și numai anumite aspecte ale lui, care îi sunt accesibile, iar sentimentele estetice presupun aprecierea obiectivă a frumosului în diferitele sale forme, compararea și ierarhizarea diverselor sale trepte, pornind de la frumosul cotidian spre culmile sublimului. Preșcolarul mic apreciază de multe ori, ca frumoase lucruri, care nu au o valoare estetică, dar îi sunt familiare.

Mediul ambiant joacă un rol important în formarea gustului pentru frumos, iar posibilitățile creatoare ale copiilor se manifestă în strânsă legătură cu el.

Activitățile outdoor vizează explorarea posibilităților de utilizare a aerului liber și a cadrului natural ca spațiu de învățare și formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spațiu într-un mod interdisciplinar, contribuind la dezvoltarea creativității.

Percepțiile de ordin estetic se dezvoltă la această vârstă ca o formă inseparabilă de cunoaștere a realității obiective. Posibilitățile creatoare ale copiilor se reflectă în lucrările lui prin redarea realității înconjurătoare în măsura în care o înțelege și în funcție de felul în care l-a impresionat. Creația lor corespunde aspectelor care l-au observat în mediul înconjurător, oglindind gradul lor de emotivitate față de ceea ce au trăit. Prin creativitatea sa, copilul își exprimă impresiile, relațiile și dependența de lumea înconjurătoare.

Prin activitățile outdoor preșcolarii își mobilizează, prin creativitate, resursele corporale și mintale pregătindu-se pentru viața în aer liber.

Creativitatea nu este doar pentru genii și artiști ci și pentru copii. Pentru dezvoltarea unei personalități capabile să-și dezvolte creativitatea prin intermediul activităților outdoor. Provocarea pe care o oferă activitățile outdoor se referă și la competențele pe care le solicită aceste activități: spirit explorativ, spirit de inițiativă, autodeterminare, gândire reflexivă și spirit de decizie.

Educația outdoor este cea care începe dincolo de ușa clasei și se consumă în drumeții, excursii, incursiuni în pădure, parc, cartier, centru comercial, industrial, bibliotecă și care este conexasă la conținuturile școlare, fiind un mediu de explorare, de aplicare, de punere la probă sau experimentare, care contribuie la dezvoltarea creativității.

Aceste activități, asigură o dezvoltare personală și socială a elevilor, o exersare a potențialului lor senzorial și volițional, o intensificare a activității colaborative. Mediul înconjurător devine locul de aplicare a cunoștințelor sau de descoperire de noi probleme a căror rezolvare se produce la fața locului. Scăpând de rutina sălii de grupă, activitățile de învățare

capătă un caracter atractiv și mai aplicat. Învățarea outdoor nu înseamnă doar un nou loc al învățării, ea presupune o schimbare de optică, o nouă filozofie de acțiune, o nouă instrumentalizare și perspectivă asupra învățării, o permisivitate ridicată pentru achiziția experiențială și prin situație.

Procesul creator în cadrul activităților outdoor presupun parcurgerea mai multor etape:

- pregătirea acțiunii complexe pe identificarea problemei;
- analiza datelor problemei, premise, principii, resurse posibile necesare;
- acumularea și selecționarea informației necesare pentru abordarea corectă a problemei;
- prelucrarea și sistematizarea informației stocate;
- elaborarea strategiei de rezolvare.

Educația outdoor reprezintă suma acțiunilor întreprinse de profesori, instructori, trainer, formatori, într-un mediu natural/sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul participanților.

Educația din grădiniță rămâne sărăcită dacă nu este completată de ceea ce se poate adăuga dinafara perimetrului ei. O școală inovativă va prelua și va integra astfel de situații, le va face aliat, sursă de întărire, de revigorare, de extensie a ariei ei de acțiune.

Bibliografie:

1. Bucică L., Bran D., L., (coord), (2010 - 2012), *Manual de educație outdoor - Liflong Learning Programme*.
2. Ionescu, M., Radu I., (coord), (2001), *Didactica Modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca.